

Добридень, дорогі пенсійники! Ви, мабуть, уже скучилися за рідним і ширим "Добридень!". Пробачте. Старість – не радість, кажуть старі люди. Нездужалося трохи та й турбот різних призбиралося чимало, як знаєте, – "гласність", "перестройка", Тисячоліття... Але, нарешті, офіційно Тисячоліття вже відсвяткували. "Малороси" святкували з російською православною церквою у Москві, а "малополяки" – у Ватикані разом із папою, бо йому не дали візи до Москви, то на офіційне святкування Тисячоліття поїхала до Москви (з благословення того ж таки папи Іона) офіційна делегація апостольської столиці Ватиканської держави, розташованої на території 0.44 кв. км. Про офіційність державного святкування Ватиканом нашого Тисячоліття у Москві признався сам папа у проповіді до "малополяків" у Ватикані: "...Також ріки Дніпра і пагорби Руси здригнулися з радости, коли звершилась велика подія відродження народу до нового життя хресної благодаті. Відлунням цієї радости були урочисті святкування російської православної церкви, що відбулось у Москві минулого червня. На них я послав делегацію з Кардиналом Державним Секретарем та з Кардиналом Президентом Секретаріату для Єдності Християн, щоб виявити тій Церкві-сестрі вислови співучасті, як моєї, так і всієї Католицької Церкви..." (Спасибі! Нам більше і не треба).

Хоч і довго збиралися й готувалися, щось років з п'ять, але таки відсвяткували, і то по-московському і по-ватиканському, чи пак – по-державному, бо Тисячоліття державного хрещення Київської Русі святкували офіційно тільки держави: Москва (СРСР) і Ватикан, а українці, як бездержавники, офіційно в Києві – не святкували! Чи не чудо фатімське?! І ще: Як воно так, скажіть, добрі люди, що Католицькій Церкві (поза якою немає спасіння) можна разом, спільно молитися з Російською православною церквою, а Мстиславові Скрипникові і Мирославові Любачівському не можна стати разом до Літургії – гріх непростимий?... Тут без "водки" нічого не второпаш...

Хотілося б поговорити ще про дещо, бо є про що говорити, але з Лондону кварталник Т. Даниліва "За нашу майбутність" приніс бридку, гидотну новинку, яку і Ви повинні знати. Виходить, що наші папіжники – уніятські католики й декаложні націоналісти так широко і настирливо взялися оксидентити-західнячити православних східняків, що й незчулися коли опинилися в лабетах агентів КІБ і під їх "опікою" робили й роблять потрібну для Москви роботу: антагонізують і ділять визвольний фронт на два непримиримих фронти. Ставити бо для православної України наказного, необраного народом католицького патріярха, або робити католиками Ольгу й Володимира, які впродовж тисячі років були православними – можуть тільки несповна розуму люди, які й стали послухним знаряддям агентури найтяжчого ворога України! Тож подаю Вам цю новинку слово в слово, читайте:

ДУЖЕ ВАЖНЕ!

ДУЖЕ ВАЖНЕ!

ДУЖЕ ВАЖНЕ!

КІБ ІНФІЛЬТРУВАЛО НАШЕ ЖИТТЯ НА ЕМІГРАЦІЇ

Дня 8 листопада 1988 р. я вислав листа такого змісту:
Високоповажаний пан редактор газети
"Український голос", Вінніпег, Канада.

Оберніть!----->

Високоповажаний пане Редакторе!

БИЙТЕ У ДЗВІН НА ТРИВОГУ!!!

У числі Вашої газети з 3 жовтня 1988 р., яке я недавно одержав, Ви надрукували (на першій сторінці) статтю п.з. "Невже ж ще одна кагебівська провокація?", в якій Ви навели повідомлення з газети "Торонто Стар" (за Ройтером) з Москви, що на сторінках московської "Правди" за 12 вересня ц.р. поміщений був звіт кагебіста Висоцького про те, як агенти КГБ інфільтрували організацію ОУН (не подано котру фракцію) і впродовж 20 років, під кличкою "Бумеранг", в її рядах робили брудну роботу, в наслідок чого вдалося їм розконспірувати понад 20 членів ОУН і їх зліквідувати. У Вашій заввазі до того всього Ви пишете, що Висоцький, мабуть, говорив про сітку ОУН на терені Советського Союзу і Польщі, і закінчуєте знаком запитання чи це дійсно вірогідні факти, чи, може, це ще одна кагебівська провокація напередодні 5-го Конгресу КВУ.

Ваше обережне ставлення до повідомлення "Правди" зрозуміле і похвальне. Але шкода, що Ви не поцікавились самою статтею "Правди", її змістом, з 12.9., бо ФАКТИ, які Висоцький у ній подав - просто ревелюційні, для вітки ОУН (яку він виразно назвав: ОУН бандерівців) ці факти розторожуючі, а для нас усіх на еміграції просто оголомшуючі, і з цієї причини всім нам треба бити у дзвін на сполох, щоб вся наша еміграція про це довідалася.

У тій статті "Правди" за 12 вересня (а також у радіопередачі з Києва на цю саму тему з дня 15 вересня, обидва ці документи я Вам при цьому долучую), згаданий кагебіст та ще інші особи (між ними один кагебіст польський) описують як КГБ, при допомозі польської розвідки та українця з Польщі Томаша Білінського і Святослава Панчишина у Львові й журналіста Юрія Іванченка в Києві інфільтрував ОУН бандерівців тут на еміграції і як вони на доручення КГБ на протязі останніх 20 років і аж до нинішнього дня "вели на шнурочку" бандерівську "підпільну роботу" на Україні, яка була видумкою, спрепарованою тими агентами, і фальшивкою, а з якої бандерівський Провід на еміграції був такий гордий і задоволений, що Панчишина той Провід іменував членом Українського Державного Правління (стецьківського з 1941 р.) і він був назначений головою Головного суду партійного та головою Служби безпеки в Україні, а Т. Білінського нагородив "золотим хрестом" та спеціальною срібною медаллю ім. Бандери за успішне "створення оунівського підпілля" у Львові й Києві. Про це писала "Правда" за 12 вересня у статті п.з. "Операція 'Бумеранг'".

Цій самій справі були присвячені великі статті у московських газетах: "Известия" за 15.ІХ. під заголовком "Хто є хто в закордонному центрі оунівців і чим займається той центр", "Труд" за 15.ІХ. п.з. "Привид з вулиці Цеппелінштрассе", а з українських газет: "Радянська Україна" за 16.ІХ. п.з. "КРАХ", "Літературна Україна" за 22.ІХ. п.з. "МАРЕВО", "Вільна Україна" (Львів) п.з. "Підступи оунівців приречені на провал", та польська офіційна газета "Трибуна люду" (Варшава) за 15.ІХ. під заг. "Невдала гра українських націоналістів".

Радіостанція ББС надрукувала (з невеликим скороченням) статтю "Операція 'Бумеранг'" у своєму (англомовному) бюлетені за 15.ІХ. 1988.

Це стільки подаю з квартальника "За нашу майбутність", закінчення подам у наступному випускові, де буде мова і про нашого "кубанського козака" Горба-Горбача та його "гласність" і "перестройку". С.Кравець

Дорогі Пенсійники! Пишіть і присилайте, будемо друкувати і читати, щоб веселіше жилося! Може кому якусь книжку вислати? Пишіть:

Slavia
HCR-1, Box 91
Mt. Dale, NY 12763